

Arrest

nr. 60 832 van 2 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 20 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 3 januari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 16 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse afkomst en u bent geboren in Solokhumbu, Nepal. U verklaarde dat zowel uw vader als uw moeder oorspronkelijk in de Volksrepubliek China zijn geboren, meerbepaald in Tibet. U zou zelf illegaal in Nepal hebben gewoond, als Tibetaanse

vluchteling. U verliet uiteindelijk in 2010 Nepal omdat u problemen kende met de Maoïsten. De Maoïsten in Nepal zijn de Tibetanen in Nepal niet goed gezind en dreigen de Tibetanen uit Nepal weg te sturen in de toekomst. Omwille van problemen in Solokhumbu waar u werd gearresteerd en vrijgelaten na enkele dagen, ging u in eerste instantie in februari 2009 naar de hoofdstad Kathmandu. In Kathmandu zou u in maart 2009 hebben deelgenomen aan manifestaties van "free Tibet". U zou daarbij zijn opgepakt maar weer vrijgelaten na drie dagen. Nadien besloot u naar België te komen. U reisde met valse papieren en u vroeg op 3 januari 2010 asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een "green book" neer, uitgegeven in het jaar 2005, evenals een attest van het "Tibetan Refugee Community Office".

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) moet vaststellen dat er, op basis van onderstaande bevindingen, geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit ouders die zelf uit de Volksrepubliek China afkomstig zijn. Zodoende vervalt de basis van uw asielaanvraag, zijnde uw beweerde Tibetaanse afkomst en Chinese nationaliteit, en wordt de geloofwaardigheid van uw verdere relaas volledig ondermijnd.

Zo stelt het CGVS vast dat u een "green book" voorlegde dat is uitgegeven in het jaar 2005 en waarvoor u speciaal vanuit de regio Solokhumbu naar Kathmandu wandelde gedurende meerdere dagen om dat document te verkrijgen (zie gehoorverslag CGVS p.3). Gezien deze inspanning is het des te meer ongeloofwaardig dat u zulk een beperkte kennis hebt van dat document. Zo blijkt u niet de Tibetaanse naam van dit document te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Zo blijkt u ook niet de Tibetaanse naam te kennen van het bureau dat dit document uitgeeft (zie gehoorverslag CGVS p.13). Zo blijkt u ook pas na confrontatie te bevestigen dat dit document dient om contributies te betalen, iets wat u niet uit uzelf kon aanbrengen wanneer u werd gevraagd naar het doel van dit document (zie gehoorverslag CGVS p.14). Ten slotte is het merkwaardig dat u verklaarde dat de foto die er op staat zou zijn genomen in het jaar 2009 (zie gehoorverslag CGVS p.12), maar dat het document al is uitgegeven in het jaar 2005. Daarmee geconfronteerd (zie gehoorverslag CGVS p.14), gaf u aan dat u het document nooit voordien zag en dat de foto er misschien nadien is op gezet, hetgeen niet kan overtuigen als uitleg, zeker gezien de vorige opmerkingen.

Wat betreft het attest van het "Tibetan Refugee Community Office" moet het CGVS opmerken dat dit document niet is uitgegeven door een internationaal erkende overheid en aldus op zich al een beperkte waarde heeft. Het CGVS merkt daar bij op dat u verklaarde dat u geen contacten onderhield met iemand in Nepal en dat u het document toch niet zelf meebracht naar België (zie gehoorverslag CGVS p.7). Gevraagd hoe u het document dan werd bezorgd, moest u aangeven dat dit attest u werd toegezonden via de smokkelaar, hetgeen weinig geloofwaardig overkomt (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het is ook weinig aannemelijk dat u dit document verkreeg in november 2009 toen u in Kathmanu verbleef, waarbij u blijkbaar de "green book" hebt voorgelegd aangezien dat het nummer ervan werd genoteerd op dit attest. Dit is tegenstrijdig aan uw verklaring dat u het "green book" nooit voordien zag (zie boven).

Zo is het opvallend dat u blijkbaar slechts zeer beperkt Tibetaans spreekt (zie gehoorverslag CGVS p.10 en 11). U gaf in eerste instantie aan wel een beetje Tibetaanse te begrijpen, maar uiteindelijk gaf u slechts één zin effectief in de Tibetaanse taal. Het Tibetaanse woord voor "Tibet" kende u in elk geval niet, hetgeen weinig overtuigend overkomt voor een beweerde Tibetaanse vluchteling in Nepal die nog deelnam aan pro-Tibetaanse manifestaties. Wat er ook van zij, een al dan niet beperkte kennis van de Tibetaanse taal is nog geen bewijs van uw beweerde afkomst van ouders die in Tibet zijn geboren en uw beweerde status van Tibetaanse vluchteling in Nepal. In elk geval slaagde u er niet in het Tibetaanse geschrift op uw "green book" te lezen. U gaf ook aan dat u in Kathmandu deelnam aan manifestaties en dat u werd gevraagd lid te worden van de groep "free Tibet", maar de naam van die organisatie kende u niet in het Tibetaans (zie gehoorverslag CGVS p.8 en 9). Zo is het bevreemdend dat u aangeeft dat uw ouders van Dingri afkomstig zouden zijn, maar dat u niet weet naar wat Dingri precies verwijst (zie gehoorverslag CGVS p.3 en 4). U wist ook niet wanneer ze naar Nepal zouden zijn gekomen. U verklaarde dat uw ouders Tibet verlieten omdat de Chinezen heel de regio van Tibet wilden innemen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Het lijkt alsof dat u wilt aangeven dat uw ouders vertrokken voordat de Chinezen Tibet hebben bezet, hetgeen gezien hun leeftijd en uw verklaring dat ze samen vertrokken, onmogelijk is. Daarmee geconfronteerd verwijst u enkel vaag naar Tibetanen die daar vrezende te zijn en daarom naar andere landen gaan (zie gehoorverslag CGVS p.7). U wist hoe dan ook niet aan te geven of uw ouders specifieke problemen kenden met de Chinezen. Nog meer bevreemdend is het dat u niet kan aangeven welke specifieke problemen de Tibetanen vandaag in de Volksrepubliek China kennen, hetgeen niet geloofwaardig is voor iemand die verklaarde aan manifestaties inzake de Tibetaanse situatie te hebben deelgenomen in Kathmandu. U verklaarde verder dat uw ouders vanuit

Nepal noch contacten hadden met hun familie in Tibet (zie gehoorverslag CGVS p.6). Het is dan echter opmerkelijk dat u nooit contact onderhield met familie in Tibet. Uw vader zou in India wonen, evenals een broer van hem, maar ook met hen hebt u geen contact, hetgeen bevreemdend overkomt wanneer men geen andere familieleden heeft.

Zo is het niet geloofwaardig dat u als Tibetaanse vluchteling in Nepal woonde en het "Reception Centre" ("Nelen Khang in het Tibetaans) in Kathmandu niet zou kennen (zie gehoorverslag CGVS p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat het bestaan van dit centrum minstens door alle Tibetanen is gekend. Wat betreft de recente vluchtelingen uit Tibet, gaf u aan dat ze in een "community centre" in Nepal wonen en blijven, hetgeen verkeerd is. Immers is het net het "Reception Centre" dat voor de opvang zorgt en deze personen begeleid naar India.

Zo is uw kennis over Tibet ook zeer beperkt. U zou weliswaar al eens van de Panchen Lama hebben gehoord, maar meer kan u daarover niet vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.18). U blijkt naast Lhasa geen enkele stad in Tibet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.18). U kent geen provincies binnen Tibet, evenmin enige benaming van de verschillende regio's in Tibet (zie gehoorverslag CGVS p.18). U kon geen enkel klooster benoemen in Tibet en over de geschiedenis van Tibet kan u evenmin iets vertellen. Deze vaststellingen ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u als Tibetaanse vluchteling in Nepal woonde en daar zelfs in 2009 deelnam aan pro-tibetaanse manifestaties.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Zij voert dan ook de materiele schending aan.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Tibetaanse etnie, en derhalve evenmin aan haar hierop gebaseerde asielmotieven. Verzoekster "*betwist de argumenten van het cgvs*".

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoekster argumenteert dat *“Haar ouders waren wel degelijk afkomstig uit China, meer bepaald uit Tibet”* en legt een *“green book”* en een attest van het *“Tibetan Refugee Community Office ter adstructie van haar voorgehouden identiteit.*

3.3.1. Het geboortetest kan verzoeksters beweerde Tibetaanse etnie niet staven nu het niet is uitgereikt door een officiële overheidsinstelling maar door het Tibetan Refugee Welfare Office. Bovendien toont verzoekster niet aan hoe zij, naar haar zeggen, dit attest kon verkrijgen zonder een *“green book”* voor te leggen, terwijl het attest wel een nummer van een *“green book”* draagt. Verzoekster toont aldus niet aan het document via een geëigende weg te hebben verkregen. Voorts komt het *“green book”* evenmin authentiek voor en kon verzoekster dit stuk niet in het minst toelichten. Onder meer kon ze niet verklaren hoe de foto die volgens haar dateert van 2009 kon geplaatst worden op een document dat dateert van 2005. Verzoekster distantieerde zich duidelijk van de *“green book”* nu ze zelfs beweerde dat zij dit stuk nooit voordien zag niettemin zij het persoonlijk afhaalde na een dagenlange voetreis. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor deze vaststellingen waaruit enkel kan worden afgeleid dat de neergelegde stukken klaarblijkelijk frauduleus zijn opgemaakt ter ondersteuning van een aangemeten nationaliteit.

3.3.2. Dit kan niet worden losgezien van verzoeksters ontoereikende verklaringen over de Tibetaanse bannelingen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat zij als Tibetaanse vluchteling die deelnam aan manifestaties, eenvoudige en elementaire vragen die haar inzake Tibet werden gesteld, niet kon beantwoorden, en zij evenmin kennis heeft van de Tibetaanse taal. Verzoekster argumenteert dat *“haar vader is op zeer jonge leeftijd overleden zodat zij alleen werd grootgebracht door haar moeder die Nepalees is. Het is daarom dat verzoekster weinig weet over de Tibetaanse gebruiken en weinig kennis heeft over Tibet.”* Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoekster verklaarde dat haar ouders allebei de *“Tibetaanse nationaliteit”* hadden, toen de dossierbehandelaar daarop preciseerde *“Dus de chinese nationaliteit”* antwoordde ze *“Ja”*. Bovendien verklaarde verzoekster dat toen ze *“5 of 6 jaar oud”* was, *“Moeder is overleden en nadien is vader weg gegaan met [een] andere vrouw en sindsdien geen contact”*, en dat de dorpelingen daarop *“de Lama [informeerde] en die gaf onderdak aan enkele orphans”* (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Aldus is het verzoekschrift manifest in strijd met verzoeksters verklaringen op het commissarisat-generaal, waarvoor verzoekster geen aannemelijke verklaring geeft en waaruit zou moeten blijken dat verzoekster deels in het Tibetaans werd opgevoed.

3.3.3. Verzoekster toont hoe dan ook niet aan dat haar jonge leeftijd waarop zij haar ouders verloor, haar belemmerde om op oudere leeftijd op eigen initiatief (achtergrond)informatie te vergaren over haar persoonlijke problemen te meer daar dit haar er zelfs toe noopte te vluchten naar Europa en er internationale bescherming aan te vragen. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert laten verzoeksters voorgehouden problemen omwille van haar Tibetaanse etnie en afkomst uit Tibet toe te verwachten dat zij zich zou informeren naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van haar problemen, minstens op de hoogte te zijn van haar eigen dorp en regio van herkomst en van de situatie die haar persoonlijk raakt. Overigens zou verzoekster wel toenadering gezocht hebben tot de Tibetaanse Chinezen nu ze meermaals zou hebben deelgenomen aan manifestaties *“free Tibet”* in Kathmandu. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster slechts 1 woord in het Tibetaans kent, ze geen Tibetaanse regio's, provincies, kloosters en amper 1 Tibetaanse stad (Lhasa) kon noemen en zelfs niet de minste kennis heeft van de Tibetaanse geschiedenis noch kennis heeft van de problemen van de Tibetanen. Dat verzoekster zelfs het Tibetaanse woord voor Tibet niet kent ondergraaft volkomen haar beweringen. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor haar manifeste onwetendheid over Tibet en de Tibetaanse gemeenschap zodat haar beweerde deelname aan de betogingen ongeloofwaardig is. Verzoekster toont dan ook geen band aan met de religieus Tibetaanse gemeenschap in Nepal, laat staan met de Tibetaanse bannelingen uit China in Nepal.

3.3.4. Dit kan bijkomend ook blijken uit verzoeksters onbekendheid met het bestaan van de *“Nelen Khang”*. Terwijl uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat Tibetaanse vluchtelingen hier doorgaans van op de hoogte zijn. Verzoekster erkent dat zij *“heeft inderdaad geen kennis van hot reception centre Nelen Kang”* doch meent dat *“dit kan haar niet verweten worden”* kan *“en de bestreden*

beslissing niet correct is gemotiveerd daar waar zij stelt dat "alle" Tibetanen kennis hebben van het reception centre. Deze motivering is in strijd met de informatie van het cgvs zelf, namelijk in strijd met het antwoorddocument cn 2004-053w." Niettemin de aangehaalde informatie uitdrukkelijk als "Kerngedachte" aangeeft dat "100 % van de Tibetanen die vanuit China naar Nepal vluchten of zich in Nepal bevinden op de hoogte is van het bestaan van de Nelen Khang" kan verzoekster worden bijgetreden waar zij erop wijst dat twee bronnen nuanceerden "niet zeker" te zijn "of wel elke Tibetaan op de hoogte is van het bestaan van de Nelen Khang" of letterlijk verklaarden "dat de meeste -doch niet alle- Tibetanen op de hoogte zijn van het reception centre". De loutere bewering dat verzoekster tot de kleine groep Tibetanen zou behoren die niet op de hoogte zijn van het bestaan van de Nelen Khang kan echter bezwaarlijk haar voorgehouden Tibetaanse identiteit aannemelijk maken, gelet op haar absolute onbekendheid met Tibet. In casu kan slechts worden vastgesteld dat de bedrieglijkheid van de voorgelegde stukken en verzoeksters bewering deelgenomen te hebben aan betogingen wordt versterkt door haar onbekendheid met de Nelen Khang nu niet aannemelijk is dat verzoekster zijdelingse organisaties wel zou kennen en niet de belangrijkste instantie die de bannelingen ondersteunt. De Raad wijst verzoekster erop dat dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag. Verzoeksters voorgehouden Tibetaanse etnie komt aldus verzonnen voor, er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoeksters hierop gebaseerde asielmotieven.

3.4. Volledigheidshalve kan evenmin aan verzoeksters reisweg enig geloof worden gehecht. Verzoekster verklaarde geen eigen paspoort te hebben omdat dit "voor haar onmogelijk te verkrijgen was" en zou met een vals paspoort hebben gereisd. Haar verklaringen in dit verband dat "de smokkelaar liet mij de naam niet zien" (verslag DVZ) kunnen echter bezwaarlijk overtuigen. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. In zoverre verzoekster deze kon omzeilen dient ze dit nauwgezet toe te lichten, wat niet het geval is.

3.5. Wat de algemene informatie en foto's betreft die verzoekster neerlegde en de verwijzingen naar "recente mediaberichtgeving" en de "Algemene informatie" van "Amnesty" en "Refworld" die zij toevoegt aan het verzoekschrift benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het voorgehouden land van herkomst en algemene informatie dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.6. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Waar verzoekster aanvoert dat "het CGVS in haar beslissing onzorgvuldig te werk is gegaan en in gebreke blijft te motiveren waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut" gaat zij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing in het onderdeel "motivering"

besloten wordt dat *“Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken”*, en de bestreden beslissing door uitdrukkelijk te verwijzen naar alle voorgaande bevindingen, die tevens de weigering van de vluchtelingenstatus schragen, derhalve wel degelijk en uitgebreid motiveert waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

4.2.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeksters verklaringen bedrieglijk zijn. Het volstaat niet te poneren een bepaalde nationaliteit te bezitten zonder dit te schragen met deugdelijke argumenten en stukken. Verzoeksters verklaringen zijn geheel ontoereikend om een Chinese nationaliteit aan te tonen en de neergelegde stukken zijn gefabriceerd ter staving van een verzonnen profiel. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekster afkomstig is uit Nepal, doch niet dat ze de dochter is van Chinees-Tibetaanse bannelingen. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Tibet in de Volksrepubliek China. Aangezien verzoekster zich verder voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitsluitend beroept op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus maakt zij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk.

4.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Verzoekster kan evenmin worden bijgetreden waar zij meent dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden. Zij voert immers als enig nuttig argument hiervoor aan dat niet onderzocht werd of zij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming, wat zoals blijkt uit wat voorafgaat niet kan overtuigen.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK